Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

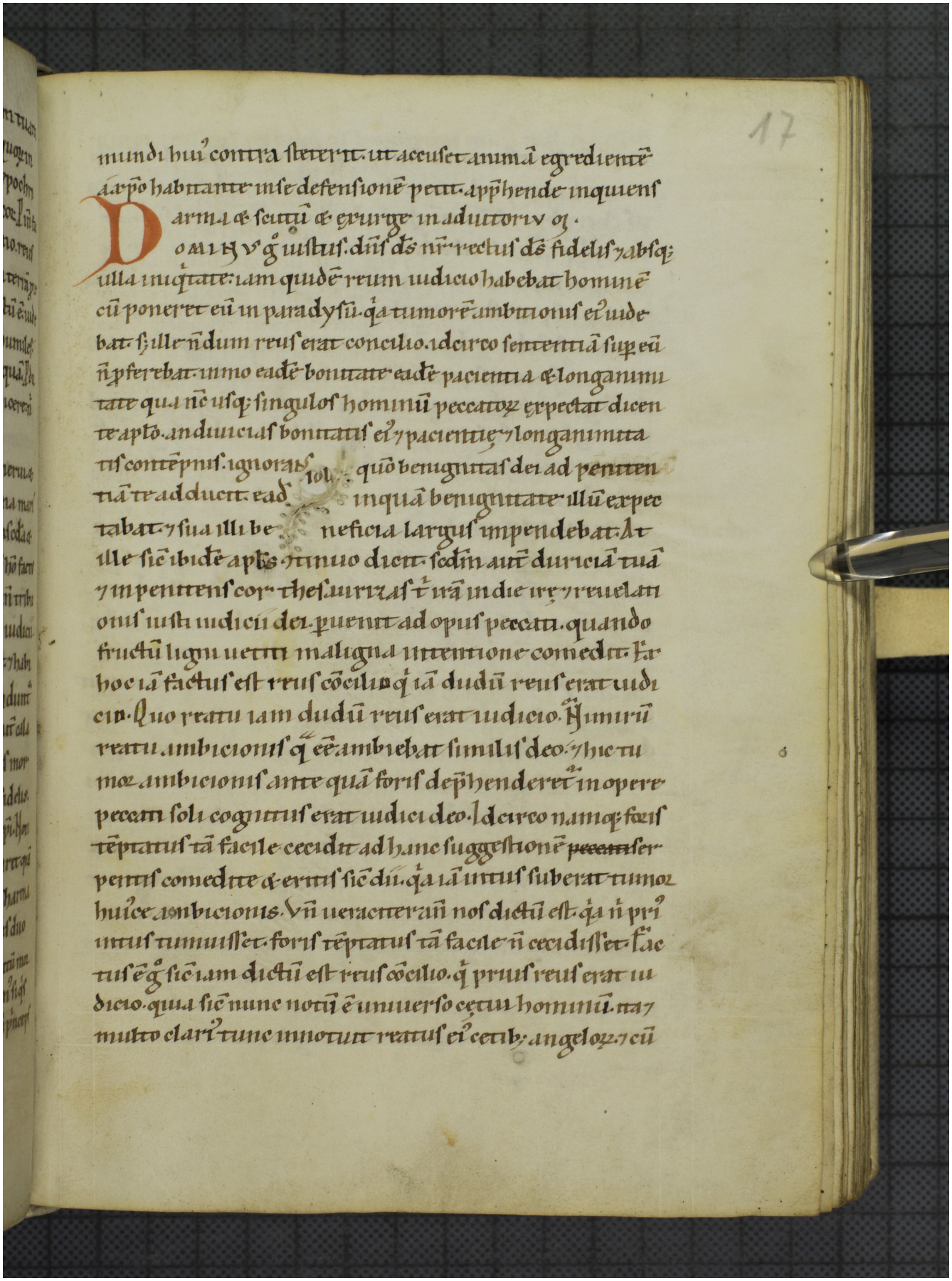

17

mundi huiu contra stetere. ut accuset animam egredienti
a corpo habitante in se defensionem petit. apprehende inquiens
Darma et scutum et exurge in adiutorium mihi.
Domine deus iustus. dicit deus nr rectus deus fidelis et absq;
ulla iniquitate. iam quidem rem iudicio habebat hominem
cum poneret eum in paradysum. qa tumorem ambitionis eius uide
bat. sed ille nondum reus erat concilio. idcirco sententiam super eum
non ferebat. immo eadem bonitate eadem patientia et longanimi
tate qua nec usq; singulos hominum peccatorum expectat dicen
te apto. an diuicias bonitatis eius et patientie et longanimita
tis contemnis. ignoras quod benignitas dei ad penitentiam te adducit. ead
in qua benignitate illum expec
tabat et sua illi be
neficia largus impendebat. At
ille sic ibidem apis et continuo dicit. secundum autem duriciam tuam
et impenitens cor thesaurizas tibi ira in die ire et reuelationis iusti iudicii dei. puenit ad opus peccati. quando
fructum ligni uetiti maligna intentione comedit. Ex
hoc iam factus est reus concilio. qui iam dudum reus erat iudicio. Quo ratio iam dudum reus erat iudicio. Hinc rum
ratio ambitionis quae eum ambiebat similis deo. et hic tu
mor ambitionis ante quam foris deprehenderetur in opere
peccati soli cognitus erat iudici deo. Idcirco namq; foris
tentatus tam facile cecidit ad hanc suggestionem ~~peccauit~~ ser
pentis comedite et eritis sicut dii. qa iam intus suberat tumor
huiusce ambitionis. Vnde uerissime ann nos dictum est. qa in pri
mis tumuisset. foris tentatus tam facile non cecidisset. sac
tus ergo sicut iam dictum est reus concilio. qui prius reus erat iu
dicio. qua sicut nunc notum est uniuerso cetu hominum. tam
multo clarius tunc innotuit ratus eius cetibus angelorum et cum